

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય, અમદાવાદ

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૫૫/૧૯૯૨

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે. એમ. પંચાલ

તથા

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એમ. એચ. કાદરી

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	ના
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	ના
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	ના
૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા	ના

	કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	
પ	શું સિવિલ જજને પરિપત્રિત કરવામાં આવે કે કેમ?	ના

ગુજરાત રાજ્ય

વિરુદ્ધ

હામિદ હાજી કેર

ઉપસ્થિતિ:

રાજ્ય-અપીલકર્તા તરફે શ્રી એસ. આર. દિવેટિયા, એ.પી.પી.

સામાવાળા નં.૧ તરફે નોટિસની બજવણી કરવામાં આવેલ.

કોરમ:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે. એમ. પંચાલ

તથા

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એમ. એચ. કાદરી

નિર્ણય તારીખ: ૦૯/૦૪/૯૯

મૌખિક ચુકાદો

સેશન્સ કેસ નં. ૯/૧૯૮૮, જામનગરના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ દ્વારા ૧૩/૦૯/૧૯૯૧ ના ચુકાદા અને હુકમ દ્વારા ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૫૨ અને ૩૦૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓમાંથી સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કરવામાં આવ્યા બાદ રાજ્ય સરકારે આ અપીલને પડકારી છે, જે ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૮ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવી છે.

ર.ફરિયાદ પક્ષનો કેસ એ છે કે મૃતક કુલસુમબેન, હારન ઇબ્રાહિમની પુત્રી, લગભગ ૨૦ વર્ષની, જામનગરના ખંભાળિયા તાલુકાના સલાયા ગામમાં તેની દાદી સાથે રહેતી હતી. સંબંધિત સમયે સામાવાળા બાજુના ઘરમાં રહેતો હતો. ફરિયાદ પક્ષના જણાવ્યા મુજબ, સામાવાળા મૃતક સાથે ઝઘડો કરી રહ્યો હતો, કારણ કે સામાવાળાને શંકા હતી કે મૃતક અન્ય વ્યક્તિઓના સંદેશાઓ ધરાવતી ચીટ્સ તેની પત્નીને મોકલી રહ્યો છે અને તેની પત્ની અનૈતિક બની જશે. ફરિયાદ પક્ષના જણાવ્યા મુજબ, આવી શંકાને કારણે, સામાવાળાએ ૨૨/૦૯/૧૯૮૭ ના રોજ બપોરે લગભગ ૨.૦૦ વાગ્યે સૂતી મૃતક પર કેરોસીન

છાંટીને તેને આગ લગાવી દીધી. નજીકમાં રહેતા ગુલશન જુસાબે મૃતક રહેતા ઘરમાંથી ધુમાડો નીકળતો જોયો અને તેથી, તેણે ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર પર દરવાજો ખોલવાનો પ્રયાસ કર્યો. જોકે, ગ્રાઉન્ડ ફ્લોરનો દરવાજો અંદરથી બંધ જોવા મળ્યો હતો અને તેથી ગુલશન મૃતકના ઘરની છત પર ચઢી ગયો અને પહેલા માળે આવેલા દરવાજામાંથી ઘરમાં પ્રવેશવાનો પ્રયાસ કર્યો, જે પણ બંધ જોવા મળ્યો. પરિણામે તેણે લાતો મારીને દરવાજો તોડી નાખ્યો અને જોયું કે મૃતક સળગી રહ્યો હતો. તેથી, તે ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર પર નીચે ઉતર્યો, દરવાજો ખોલ્યો અને મૃતકની માતા જિન્નતબાઈ હાઝનભાઈ જ્યાં રહેતી હતી ત્યાં ગયો. તેણે મૃતકની માતાને જાણ કરી કે મૃતકને દાઝી ગઈ છે, જેના પરિણામે સાક્ષી જિન્નતબાઈ અને અન્ય લોકો ઘટના સ્થળે ગયા. સાક્ષી જિન્નતબાઈએ મૃતકને દયનીય હાલતમાં જોઈ અને અન્ય લોકોની મદદથી તેને ખંભાળિયા રેફરલ હોસ્પિટલમાં ખસેડી. ફરિયાદ પક્ષનો કેસ છે કે ખંભાળિયા પોલીસ સ્ટેશનના પીએસઓ તરીકે ફરજ બજાવતા હેડ કોન્સ્ટેબલ રામદાસ જેરામભાઈ સુદાણેએ કુલસુમબેન દ્વારા જણાવવામાં આવેલી ફરિયાદ નોંધી હતી, જેમાં હેડ કોન્સ્ટેબલના જણાવ્યા મુજબ મૃતકે જણાવ્યું હતું કે સામાવાળાએ તેણીને સળગાવી દીધી હતી, કારણ કે સામાવાળાને શંકા હતી કે તે તેની પત્નીને અન્ય વ્યક્તિઓ દ્વારા લખેલી ચિટ્સ આપી રહી છે. નોંધાયેલી ફરિયાદ ખંભાળિયા પોલીસ સ્ટેશનમાં નોંધણી માટે મોકલવામાં આવી હતી. શરૂઆતમાં, સામાવાળા સામે કલમ ૩૦૭ આઈપીસી હેઠળ સજાપાત્ર ગુનો નોંધવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ સારવાર

દરમિયાન મૃતકનું સાંજે ૫.૧૫ વાગ્યે અવસાન થયું હતું અને તેથી, કલમ ૩૦૨ ભારતીય દંડ સંહિતા હેઠળ સજાપાત્ર ગુનો ઉમેરવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ મૃતકની પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી અને મૃતકને પોસ્ટમોર્ટમ તપાસ માટે ડૉ. ભાનુબેન કેશવલાલ બદાણી પાસે મોકલવામાં આવ્યો હતો. ડૉક્ટરે મૃતકનું શબપરીક્ષણ કર્યું હતું, ત્યારબાદ કેસની હકીકતોથી વાકેફ સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા. તપાસના અંતે, સામાવાળાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ અને કલમ ૪૫૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે ચાર્જશીટ કરવામાં આવી હતી. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ હેઠળનો ગુનો ફક્ત સેશન્સ કોર્ટ દ્વારા જ ચલાવવામાં આવે છે અને તેથી, કેસ સેશન્સ કોર્ટમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો જ્યાં તેને ૧૯૮૮ ના સેશન્સ કેસ નંબર ૯ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો. જામનગરના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ દ્વારા આરોપી સામે કલમ ૪૫૨ અને ૩૦૨ આઈપીસી હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે એક્ઝ.૨ માં આરોપ ઘડવામાં આવ્યો હતો. આરોપ વાંચવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળાને સમજાવવામાં આવ્યો હતો, જેણે તેમાં દોષિત ન હોવાની કબૂલાત કરી હતી અને કેસ ચલાવવાનો દાવો કર્યો હતો. આથી, ફરિયાદી પક્ષે તપાસ કરી, (૧) ડો.બી.કે.બદાણી, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧, આંક ૬.૬, (૨) તેજીબેન દેરાજભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ આંક ૧૦, (૩) મોહનભાઈ ખીમજીભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ આંક ૧૧, (૪) અમીનાબેન વલીમોહમદ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૪ આંક ગુ.૧૨, (૫) દા.જી.ભાઈ (૫) જા. જેનમબેન

ગુલસન, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬, આંક ૧૫, (૭) ગુલસન જુસબ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૭, આંક ૧૬, (૮) જીત્રતબેન હાડનભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૮ આંક ૧૭, (૯) જાનભાઈ ઈબ્રાહીમ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ .૯ આંક ૧૮, (૧૦) કરીમભાઈ દાઉદભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, (૧૦) એક્સહ.૨૦, (૧૨) અબુભાઈ ઈશાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૨, આંક ૨૧, (૧૩) રામદાસ જેરામભાઈ સુદાણે, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, આંક ૨૨, (૧૪) અનોપસિંહ હરિસિંહ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૪, આંક ૩૫, અને (૧૫) પ્રધુમનસિંહ વી. ગોહિલ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૫, આંક ૩૭, સામાવાળા સામે પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે. ફરિયાદ પક્ષે સામાવાળા સામેના કેસના સમર્થનમાં આંક ૮ ખાતે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ્સ, આંક ૨૩ ખાતે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલ એફઆઈઆર, આંક ૨૮ ખાતે તપાસ પંચનામા, આંક ૩૬ ખાતે ઘટના સ્થળનો પંચનામા વગેરે પણ રજૂ કર્યા. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા પછી, વિજ્ઞાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને કેસ પર સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ તેમના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કર્યા પછી, વિજ્ઞાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક સંપૂર્ણપણે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ

નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવાનો ભાગ હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ શરૂ થઈ. નોંધવામાં આવી હતી. તપાસના અંતે, સામાવાળાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ અને કલમ ૪૫૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે ચાર્જશીટ કરવામાં આવી હતી. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ હેઠળનો ગુનો ફક્ત સત્ર અદાલત દ્વારા જ ચલાવવામાં આવે છે અને તેથી, કેસ સત્ર અદાલતમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો જ્યાં તેને ૧૯૮૮ ના સત્ર કેસ નંબર ૯ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો. જામનગરના વિદ્વાન એડિશનલ સત્ર ન્યાયાધીશે આઈપીસી ની કલમ ૪૫૨ અને ૩૦૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે એક્ઝ.૨ માં આરોપી સામે આરોપ ઘડ્યો હતો. આરોપ વાંચવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળાને સમજાવવામાં આવ્યો હતો, જેણે તેમાં દોષિત ન હોવાની કબૂલાત કરી હતી અને કેસ ચલાવવાનો દાવો કર્યો હતો. આથી, ફરિયાદી પક્ષે તપાસ કરી, (૧) ડો.બી.કે.બદાણી, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧, આંક ૬.૬, (૨) તેજુબેન દેરાજભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ આંક ૧૦, (૩) મોહનભાઈ ખીમજીભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ આંક ૧૧, (૪) અમીનાબેન વલીમોહમદ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૪ આંક ગુ.૧૨, (૫) દા.જી.ભાઈ (૫) જા. જેનમબેન ગુલસન, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬, આંક ૧૫,

(૭) ગુલસન જુસબ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૭, આંક ૧૬, (૮) જીત્રતબેન હાડનભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૮ આંક ૧૭, (૯) જાનભાઈ ઈબ્રાહીમ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૯ આંક ૧૮, (૧૦) કરીમભાઈ દાઉદભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, (૧૦) એક્સહ.૨૦, (૧૨) અબુભાઈ ઈશાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૨, આંક ૨૧, (૧૩) રામદાસ જેરામભાઈ સુદાણે, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, આંક ૨૨, (૧૪) અનોપસિંહ હરિસિંહ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૪, આંક ૩૫, અને (૧૫) પ્રદ્યુમનસિંહ વી. ગોહિલ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૫, આંક ૩૭, સામાવાળા સામે પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે. ફરિયાદ પક્ષે સામાવાળા સામેના કેસના સમર્થનમાં આંક ૮ ખાતે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ્સ, આંક ૨૩ ખાતે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલ એફઆઈઆર, આંક ૨૮ ખાતે તપાસ પંચનામા, આંક ૩૬ ખાતે ઘટના સ્થળનો પંચનામા વગેરે પણ રજૂ કર્યા. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને કેસ પર સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ તેમના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કર્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક સંપૂર્ણપણે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં

નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવાનો ભાગ હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ શરૂ થઈ. નોંધવામાં આવી હતી. તપાસના અંતે, સામાવાળાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ અને કલમ ૪૫૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે ચાર્જશીટ કરવામાં આવી હતી. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ હેઠળનો ગુનો ફક્ત સત્ર અદાલત દ્વારા જ ચલાવવામાં આવે છે અને તેથી, કેસ સત્ર અદાલતમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો જ્યાં તેને ૧૯૮૮ ના સત્ર કેસ નંબર ૯ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો. જામનગરના વિદ્વાન એડિશનલ સત્ર ન્યાયાધીશે આઈપીસી ની કલમ ૪૫૨ અને ૩૦૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે એક્ઝ.૨ માં આરોપી સામે આરોપ ઘડ્યો હતો. આરોપ વાંચવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળાને સમજાવવામાં આવ્યો હતો, જેણે તેમાં દોષિત ન હોવાની કબૂલાત કરી હતી અને કેસ ચલાવવાનો દાવો કર્યો હતો. આથી, ફરિયાદી પક્ષે તપાસ કરી, (૧) ડો.બી.કે.બદાણી, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧, આંક ૬.૬, (૨) તેજુબેન દેરાજભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ આંક ૧૦, (૩) મોહનભાઈ ખીમજીભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ આંક ૧૧, (૪) અમીનાબેન વલીમોહમદ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૪ આંક ગુ.૧૨, (૫) દા.જી.ભાઈ (૫) જા. જેનમબેન ગુલસન, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬, આંક ૧૫,

(૭) ગુલસન જુસબ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૭, આંક ૧૬, (૮) જીત્રતબેન હાડનભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૮ આંક ૧૭, (૯) જાનભાઈ ઈબ્રાહીમ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૯ આંક ૧૮, (૧૦) કરીમભાઈ દાઉદભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, (૧૦) એક્સહ.૨૦, (૧૨) અબુભાઈ ઈશાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૨, આંક ૨૧, (૧૩) રામદાસ જેરામભાઈ સુદાણે, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, આંક ૨૨, (૧૪) અનોપસિંહ હરિસિંહ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૪, આંક ૩૫, અને (૧૫) પ્રદ્યુમનસિંહ વી. ગોહિલ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૫, આંક ૩૭, સામાવાળા સામે પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે. ફરિયાદ પક્ષે સામાવાળા સામેના કેસના સમર્થનમાં આંક ૮ ખાતે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ્સ, આંક ૨૩ ખાતે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલ એફઆઈઆર, આંક ૨૮ ખાતે તપાસ પંચનામા, આંક ૩૬ ખાતે ઘટના સ્થળનો પંચનામા વગેરે પણ રજૂ કર્યા. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને કેસ પર સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ તેમના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કર્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક સંપૂર્ણપણે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં

નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવાનો ભાગ હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ શરૂ થઈ. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ અને કલમ ૪૫૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે સામાવાળા પર આરોપનામું દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ હેઠળનો ગુનો ફક્ત સત્ર અદાલત દ્વારા જ ચલાવવામાં આવે છે અને તેથી, કેસ સત્ર અદાલતમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો જ્યાં તેને ૧૯૮૮ના સત્ર કેસ નંબર ૯ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો. જામનગરના વિદ્વાન એડિશનલ સત્ર ન્યાયાધીશે આરોપી સામે કલમ ૪૫૨ અને ૩૦૨ આઈપીસી હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે એક્ઝ.૨ માં આરોપ ઘડ્યો હતો. આરોપ વાંચીને સમજાવવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળાએ દોષિત ન હોવાની કબૂલાત કરી હતી અને કેસ ચલાવવાનો દાવો કર્યો હતો. આથી, ફરિયાદી પક્ષે તપાસ કરી, (૧) ડો.બી.કે.બદાણી, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧, આંક ૬.૬, (૨) તેજુબેન દેરાજભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ આંક ૧૦, (૩) મોહનભાઈ ખીમજીભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ આંક ૧૧, (૪) અમીનાબેન વલીમોહમદ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૪ આંક ગુ.૧૨, (૫) દા.જી.ભાઈ (૫) જા. જેનમબેન ગુલસન, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬, આંક ૧૫, (૭) ગુલસન જુસબ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૭, આંક ૧૬, (૮) જીત્રતબેન

હાફનાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૮ આંક ૧૭, (૯) જાનભાઈ ઈબ્રાહીમ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૯ આંક ૧૮, (૧૦) કરીમભાઈ દાઉદભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, (૧૦) એક્સહ.૨૦, (૧૨) અબુભાઈ ઈશાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૨, આંક ૨૧, (૧૩) રામદાસ જેરામભાઈ સુદાણે, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, આંક ૨૨, (૧૪) અનોપસિંહ હરિસિંહ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૪, આંક ૩૫, અને (૧૫) પ્રદ્યુમનસિંહ વી. ગોહિલ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૫, આંક ૩૭, સામાવાળા સામે પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે. ફરિયાદ પક્ષે સામાવાળા સામેના કેસના સમર્થનમાં આંક ૮ ખાતે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ્સ, આંક ૨૩ ખાતે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલ એફઆઈઆર, આંક ૨૮ ખાતે તપાસ પંચનામા, આંક ૩૬ ખાતે ઘટના સ્થળનો પંચનામા વગેરે પણ રજૂ કર્યાં. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને કેસ પર સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ તેમના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કર્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક સંપૂર્ણપણે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં

આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવાનો ભાગ હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ શરૂ થઈ. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ અને કલમ ૪૫૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે સામાવાળા પર આરોપનામું દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું. ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ હેઠળનો ગુનો ફક્ત સત્ર અદાલત દ્વારા જ ચલાવવામાં આવે છે અને તેથી, કેસ સત્ર અદાલતમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો જ્યાં તેને ૧૯૮૮ના સત્ર કેસ નંબર ૯ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો. જામનગરના વિદ્વાન એડિશનલ સત્ર ન્યાયાધીશે આરોપી સામે કલમ ૪૫૨ અને ૩૦૨ આઈપીસી હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે એક્ઝ.ર માં આરોપ ઘડ્યો હતો. આરોપ વાંચીને સમજાવવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળાએ દોષિત ન હોવાની કબૂલાત કરી હતી અને કેસ ચલાવવાનો દાવો કર્યો હતો. આથી, ફરિયાદી પક્ષે તપાસ કરી, (૧) ડો.બી.કે.બદાણી, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧, આંક ૬.૬, (૨) તેજુબેન દેરાજભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ આંક ૧૦, (૩) મોહનભાઈ ખીમજીભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ આંક ૧૧, (૪) અમીનાબેન વલીમોહમદ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૪ આંક ગુ.૧૨, (૫) દા.જી.ભાઈ (૫) જા. જેનમબેન ગુલસન, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬, આંક ૧૫, (૭) ગુલસન જુસબ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૭, આંક ૧૬, (૮) જીન્નતબેન હાફ્સભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૮ આંક ૧૭, (૯) જાનભાઈ ઈબ્રાહીમ,

ફરિયાદપક્ષના સાહેદ .૯ આંક ૧૮, (૧૦) કરીમભાઈ દાઉદભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, (૧૦) એક્સહ.૨૦, (૧૨) અબુભાઈ ઈશાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૨, આંક ૨૧, (૧૩) રામદાસ જેરામભાઈ સુદાણે, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, આંક ૨૨, (૧૪) અનોપસિંહ હરિસિંહ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૪, આંક ૩૫, અને (૧૫) પ્રધુમનસિંહ વી. ગોહિલ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૫, આંક ૩૭, સામાવાળા સામે પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે. ફરિયાદ પક્ષે સામાવાળા સામેના કેસના સમર્થનમાં આંક ૮ ખાતે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ્સ, આંક ૨૩ ખાતે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલ એફઆઈઆર, આંક ૨૮ ખાતે તપાસ પંચનામા, આંક ૩૬ ખાતે ઘટના સ્થળનો પંચનામા વગેરે પણ રજૂ કર્યાં. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને કેસ પર સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ તેમના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કર્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક સંપૂર્ણપણે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવાનો ભાગ હતી અને સામાવાળાને

કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ શરૂ થઈ. આ કેસ સેશન્સ કોર્ટમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો જ્યાં તેને ૧૯૮૮ના સેશન્સ કેસ નંબર ૯ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો. જામનગરના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે આરોપી વિરુદ્ધ કલમ ૪૫૨ અને ૩૦૨ આઈપીસી હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે એક્ઝ.૨ માં આરોપ ઘડ્યો હતો. આરોપ વાંચીને સમજાવવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળાને સમજાવવામાં આવ્યો હતો, જેણે પોતે દોષિત ન હોવાની કબૂલાત કરી હતી અને કેસ ચલાવવાનો દાવો કર્યો હતો. આથી, ફરિયાદી પક્ષે તપાસ કરી, (૧) ડો.બી.કે.બદાણી, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧, આંક ૬.૬, (૨) તેજુબેન દેરાજભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ આંક ૧૦, (૩) મોહનભાઈ ખીમજીભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ આંક ૧૧, (૪) અમીનાબેન વલીમોહમદ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૪ આંક ગુ.૧૨, (૫) દા.જી.ભાઈ (૫) જા. જેનમબેન ગુલસન, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬, આંક ૧૫, (૭) ગુલસન જુસબ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૭, આંક ૧૬, (૮) જીત્રતબેન હાડનભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૮ આંક ૧૭, (૯) જાનભાઈ ઈબ્રાહીમ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ .૯ આંક ૧૮, (૧૦) કરીમભાઈ દાઉદભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, (૧૦) એક્સહ.૨૦, (૧૨) અબુભાઈ ઈશાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૨, આંક

૨૧, (૧૩) રામદાસ જેરામભાઈ સુદાણે, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, આંક ૨૨, (૧૪) અનોપસિંહ હરિસિંહ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૪, આંક ૩૫, અને (૧૫) પ્રદ્યુમનસિંહ વી. ગોહિલ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૫, આંક ૩૭, સામાવાળા સામે પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે. ફરિયાદ પક્ષે સામાવાળા સામેના કેસના સમર્થનમાં આંક ૮ ખાતે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ્સ, આંક ૨૩ ખાતે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલ એફઆઈઆર, આંક ૨૮ ખાતે તપાસ પંચનામા, આંક ૩૬ ખાતે ઘટના સ્થળનો પંચનામા વગેરે પણ રજૂ કર્યા. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને કેસ પર સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ તેમના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કર્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક સંપૂર્ણપણે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવાનો ભાગ હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ શરૂ થઈ. આ કેસ સેશન્સ કોર્ટમાં મોકલવામાં આવ્યો હતો જ્યાં તેને ૧૯૮૮ના સેશન્સ કેસ નંબર

૯ તરીકે ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યો હતો. જામનગરના વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજે આરોપી વિરુદ્ધ કલમ ૪૫૨ અને ૩૦૨ આઈપીસી હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓ માટે એક્ઝ.૨ માં આરોપ ઘડ્યો હતો. આરોપ વાંચીને સમજાવવામાં આવ્યો હતો અને સામાવાળાને સમજાવવામાં આવ્યો હતો, જેણે દોષિત ન હોવાની કબૂલાત કરી હતી અને કેસ ચલાવવાનો દાવો કર્યો હતો. આથી, ફરિયાદી પક્ષે તપાસ કરી, (૧) ડો.બી.કે.બદાણી, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧, આંક ૬.૬, (૨) તેજુબેન દેરાજભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ આંક ૧૦, (૩) મોહનભાઈ ખીમજીભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ આંક ૧૧, (૪) અમીનાબેન વલીમોહમદ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૪ આંક ગુ.૧૨, (૫) દા.જી.ભાઈ (૫) જા. જેનમબેન ગુલસન, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬, આંક ૧૫, (૭) ગુલસન જુસબ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૭, આંક ૧૬, (૮) જીત્રતબેન હાફ્તભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૮ આંક ૧૭, (૯) જાનભાઈ ઈબ્રાહીમ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ .૯ આંક ૧૮, (૧૦) કરીમભાઈ દાઉદભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૦, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, (૧૦) એક્સહ.૨૦, (૧૨) અબુભાઈ ઈશાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૨, આંક ૨૧, (૧૩) રામદાસ જેરામભાઈ સુદાણો, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, આંક ૨૨, (૧૪) અનોપસિંહ હરિસિંહ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૪, આંક ૩૫, અને (૧૫) પ્રદ્યુમનસિંહ વી. ગોહિલ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૫, આંક ૩૭, સામાવાળા સામે પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે. ફરિયાદ પક્ષે સામાવાળા સામેના કેસના

સમર્થનમાં આંક ૮ ખાતે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ્સ, આંક ૨૩ ખાતે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલ એફઆઈઆર, આંક ૨૮ ખાતે તપાસ પંચનામા, આંક ૩૬ ખાતે ઘટના સ્થળનો પંચનામા વગેરે પણ રજૂ કર્યા. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને કેસ પર સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ તેમના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કર્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક સંપૂર્ણપણે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવાનો ભાગ હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ શરૂ થઈ.(૨)

તેજીબેન દેરાજભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ આંક ૧૦, (૩) મોહનભાઈ ખીમજીભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ આંક ૧૧, (૪) અમીનાબેન વલીમોહમદ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૪ આંક ૧૨, (૫) જગાભાઈ દાદાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૫, આંક ૧૪, (૬) જેનમબેન ગુલસન, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬૭, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૭, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૭, (૬) આંક

વ.૧૬, (૮) જીનતબેન હાડનભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૮ આંક ૧૭, (૯) જાનભાઈ ઈબ્રાહીમ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૯ આંક ૧૮, (૧૦) કરીમભાઈ દાઉદભાઈ, આંક વ.૧૦, આંક ૧૯, (૧૧) ઓસમાણભાઈ કાસમભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, આંક વ.૨૦, અબુભાઈ (૧૨) એક્સહ.૨૧,(૧૩) રામદાસ જેરામભાઈ સુદાને, સામાવાળા વિરુદ્ધ પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, આંક ૨૨, (૧૪) અનોપસિંહ હરિસિંહ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૪, આંક ૩૫, અને (૧૫) પ્રધુમનસિંહ વી.ગોહિલ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૫, આંક ૩૭, નો ઉપયોગ કર્યો. ફરિયાદ પક્ષે સામાવાળા વિરુદ્ધ પોતાના કેસના સમર્થનમાં આંક ૮ ખાતે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ્સ, આંક ૨૩ ખાતે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલ એફઆઈઆર, આંક ૨૮ ખાતે તપાસ પંચનામા, આંક ૩૬ ખાતે ઘટના સ્થળનો પંચનામા વગેરે પણ રજૂ કર્યા. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે કેસ પર સામાવાળાને સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો, પરંતુ તેમના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા નહીં. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કર્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક સંપૂર્ણપણે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી

ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવાનો ભાગ હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ શરૂ થઈ.(૨) તેજીબેન દેરાજભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૨ આંક ૧૦, (૩) મોહનભાઈ ખીમજીભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૩ આંક ૧૧, (૪) અમીનાબેન વલીમોહમદ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૪ આંક ૧૨, (૫) જગાભાઈ દાદાભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૫, આંક ૧૪, (૬) જેનમબેન ગુલસન, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૬૭, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૭, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૭, (૬) આંક ૫.૧૬, (૮) જીત્તબેન હાડનભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૮ આંક ૧૭, (૯) જાનભાઈ ઈબ્રાહીમ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૯ આંક ૧૮, (૧૦) કરીમભાઈ દાઉદભાઈ, આંક ૫.૧૦, આંક ૧૯, (૧૧) ઓસમાણભાઈ કાસમભાઈ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૧, આંક ૫.૨૦, અબુભાઈ (૧૨) એક્સહ.૨૧,(૧૩) રામદાસ જેરામભાઈ સુદાને, સામાવાળા વિરુદ્ધ પોતાનો કેસ સાબિત કરવા માટે ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૩, આંક ૨૨, (૧૪) અનોપસિંહ હરિસિંહ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૪, આંક ૩૫, અને (૧૫) પ્રદ્યુમનસિંહ વી.ગોહિલ, ફરિયાદપક્ષના સાહેદ ૧૫, આંક ૩૭, નો ઉપયોગ કર્યો. ફરિયાદ પક્ષે સામાવાળા વિરુદ્ધ પોતાના કેસના સમર્થનમાં આંક ૮ ખાતે પોસ્ટમોર્ટમ નોટ્સ, આંક ૨૩ ખાતે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલ એફઆઈઆર, આંક ૨૮ ખાતે તપાસ પંચનામા, આંક ૩૬ ખાતે ઘટના સ્થળનો પંચનામા વગેરે પણ રજૂ

કર્ચા. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવા નોંધ્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે કેસ પર સામાવાળાને સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો, પરંતુ તેમના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા નહીં. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કર્યા પછી, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું કે મૃતક સંપૂર્ણપણે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવાનો ભાગ હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ તારણોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ શરૂ થઈ. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને કેસ અંગે સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ પોતાના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કરતાં, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું હતું કે મૃતક સંપૂર્ણ રીતે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું હતું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક

બનાવટી પુરાવા હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ નિષ્કર્ષોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ થઈ. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને કેસ અંગે સામાન્ય રીતે પૂછપરછ કરી અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતા, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ તેમનું નિવેદન નોંધ્યું. તેમના નિવેદનમાં, સામાવાળાએ ફરિયાદ પક્ષના કેસનો ઇનકાર કર્યો હતો, પરંતુ પોતાના બચાવમાં કોઈ પુરાવા રજૂ કર્યા ન હતા. તબીબી પુરાવા તેમજ મૃતકની માતાના પુરાવાઓની સમીક્ષા કરતાં, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે તારણ કાઢ્યું હતું કે મૃતક સંપૂર્ણ રીતે બેભાન હતો અને કોઈને પણ કોઈ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતો. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વધુમાં એવું તારણ કાઢ્યું હતું કે મૃતક દ્વારા આપવામાં આવેલી કહેવાતી ફરિયાદ એક બનાવટી પુરાવા હતી અને સામાવાળાને કેસમાં ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો હતો. આ નિષ્કર્ષોને ધ્યાનમાં રાખીને, વિદ્વાન ન્યાયાધીશે વાંધાજનક ચુકાદા દ્વારા સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કર્યો, જેના કારણે હાલની અપીલ થઈ.

૩. શ્રી એસઆરડીવેટિયા, વિદ્વાન એપીપીએ રજૂઆત કરી હતી કે હેડ કોન્સ્ટેબલ રામદાસ જેરામભાઈના પુરાવા સૂચવે છે કે તેમણે મૃતકની ફરિયાદ નોંધી હતી જેમ તેણીએ ભાનમાં હતી ત્યારે તેણીએ કહ્યું હતું અને તેથી, સામાવાળાને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૫૨ અને ૩૦૨ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનાઓમાં દોષિત ઠેરવવામાં આવવી જોઈએ. વિદ્વાન વકીલે ભાર મૂક્યો હતો કે

મૃતકની મૃત્યુ ઘોષણા, જે શરૂઆતમાં તેણીની ફરિયાદ તરીકે નોંધવામાં આવી હતી, તે રેકૉર્ડ પરના અન્ય પુરાવાઓ દ્વારા સમર્થિત છે અને તેથી, અપીલ સ્વીકારવી જોઈએ.

જ. આપણે એમ કહી શકીએ કે સામાવાળાને યોગ્ય રીતે સેવા આપવામાં આવી હોવા છતાં, તે રૂબરૂ કે વકીલ દ્વારા હાજર થયો નથી.

પ.વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર દ્વારા રેકૉર્ડ પરના તમામ પુરાવાઓની અમારી તપાસ કરવામાં આવી છે. ડૉ. ભાનુબેન કેશવલાલ બદાણીના પુરાવા દર્શાવે છે કે મૃતકને સાંજે લગભગ ૪.૧૫ વાગ્યે ખંભાળિયા રેફરલ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવી હતી અને તેમણે મૃતકની સારવાર કરી હતી. ડૉક્ટરે કોર્ટ સમક્ષ જુબાની આપી હતી કે મૃતકના આખા શરીરમાં ૧૦૦% ઊંડા દાઝી ગયા હતા. તેમના જણાવ્યા મુજબ, મૃતકે કંઈક એવું ગણગણાટ કર્યું હતું જે તે સમજી શકતી ન હતી અને તેથી, તેમણે મૃતકના મામા પાસેથી ઘટનાનો ઇતિહાસ એકત્રિત કર્યો હતો, જેઓ મૃતકને હોસ્પિટલમાં લાવ્યા હતા. તેમણે આંક ૭ માં મૃતકને આપવામાં આવેલી સારવાર સંબંધિત તબીબી કાગળો રજૂ કર્યા. પોતાની ઊલટતપાસમાં, ડૉક્ટરે સ્વીકાર્યું કે મૃતકને ઊંડા દાઝી જવાને કારણે, માંસ, સ્નાયુઓ, ચામડી, હાડકાંના ગટ્ટા નાશ પામ્યા હતા અને ચેતાતંત્ર પણ નિષ્ફળ ગયું હતું. ડૉક્ટરે પોતાની ઊલટતપાસમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે ૧૦૦% ઊંડા દાઝી જવાના કિસ્સામાં, પીડિતા આઘાતમાં હશે અને ખૂબ પીડામાં હશે અને અર્ધ-બેભાન હશે. ડૉક્ટરે કોર્ટને જણાવ્યું હતું કે જ્યારે મૃતકને હોસ્પિટલમાં

દાખલ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે તે ૧૦૦% બળી ગઈ હતી. ડોક્ટરે સ્પષ્ટતા કરી હતી કે સાંજે ૫.૦૦ વાગ્યે મૃતક હાંફી રહી હતી અને તેના નાડીના ધબકારા કે બ્લડ પ્રેશરનો અનુભવ શક્ય નહોતો. ડોક્ટરના જણાવ્યા મુજબ, મૃતકને હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યો ત્યારથી, તેનું મૃત્યુ થયું ત્યાં સુધી તેની શારીરિક સ્થિતિ ધીમે ધીમે બગડતી રહી. ડોક્ટરે પોતાના નિવેદનમાં જણાવ્યું હતું કે મૃતક "લક્ષી" ન હતી, એટલે કે તેની માનસિક સ્થિતિ સારી ન હતી અને તેની વાણી અસંગત હતી. ડોક્ટરે પોતાની પૂછપરછ દરમિયાન સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે તેણીનો મત હતો કે મૃતક હોસ્પિટલમાં દાખલ થયાથી લઈને તેના મૃત્યુ સુધી કોઈને પણ નિવેદન આપવાની સ્થિતિમાં નહોતી. તેણીએ એવો પણ દાવો કર્યો હતો કે મૃતક કોઈપણ દસ્તાવેજ પર અંગૂઠાનું નિશાન લગાવી શકે નહીં અને મૃતકને આપવામાં આવતી સારવાર દરમિયાન કોઈ પોલીસ અધિકારીએ તેને જોઈ ન હતી. ડોક્ટરે ઉલટતપાસમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે કોઈ પણ પોલીસ અધિકારીએ તેમની પાસેથી એવું કોઈ પ્રમાણપત્ર મેળવ્યું નથી કે મૃતક નિવેદન આપવા માટે માનસિક રીતે યોગ્ય સ્થિતિમાં છે, કે હેડ કોન્સ્ટેબલ રામદાસ જેરામભાઈ દ્વારા નોંધાયેલી કહેવાતી ફરિયાદ પર તેમણે કોઈ સમર્થન આપ્યું નથી. આંક ૭ જે તબીબી કાગળો છે તે દર્શાવે છે કે સાંજે ૫.૧૫ વાગ્યે, મૃતકની નાડીનો અનુભવ થયો ન હતો અને તેની શ્વસનતંત્ર નિષ્ફળ ગયું હતું, જેના પરિણામે, ડોક્ટર દ્વારા તેણીને મૃત જાહેર કરવામાં આવી હતી. હેડ કોન્સ્ટેબલ રામદાસ જેરામભાઈએ પોતાના પુરાવામાં જણાવ્યું છે કે તેઓ

હોસ્પિટલમાં ગયા હતા અને મૃતક દ્વારા વર્ણવેલ ફરિયાદ નોંધી હતી, પરંતુ તેમના પુરાવા બિલકુલ વિશ્વાસ પ્રેરિત કરતા નથી. તેમણે પોતાના પુરાવામાં દાવો કર્યો હતો કે તેમણે મૃતકની સારવાર કરી રહેલા ડૉક્ટર પાસેથી સમર્થન મેળવ્યું હતું કે મૃતક સભાન હતો અને નિવેદન આપવા માટે યોગ્ય સ્થિતિમાં હતો, પરંતુ આ નિવેદન ડૉક્ટરના પુરાવા દ્વારા વિરોધાભાસી છે જેના પુરાવા રેકૉર્ડ પરના તબીબી કાગળો દ્વારા સમર્થિત છે. અમે આંક ૨૩ ની કાળજીપૂર્વક તપાસ કરી છે, જે સાક્ષી રામદાસ જેરામભાઈ દ્વારા નોંધાયેલી કહેવાતી ફરિયાદ છે, પરંતુ કોઈપણ તબીબી અધિકારી દ્વારા કરવામાં આવેલી કોઈ પુષ્ટિ નથી કે મૃતક સભાન હતો અને નિવેદન આપવા માટે યોગ્ય સ્થિતિમાં હતો. હેડ કોન્સ્ટેબલ રામદાસના પુરાવામાં ઘણી મોટી વિસંગતતાઓ છે અને વિદ્વાન ન્યાયાધીશ દ્વારા આ વાતને યોગ્ય રીતે નકારી કાઢવામાં આવી છે, જેમને ઉપરોક્ત સાક્ષીના વર્તનનું અવલોકન કરવાનો ફાયદો મળ્યો હતો. વધુમાં, હેડ કોન્સ્ટેબલ રામદાસના પુરાવા મૃતકની માતા જિન્નતબેન હારુનભાઈની જુબાની દ્વારા સંપૂર્ણપણે વિરોધાભાસી છે. સાક્ષી જિન્નતબેને પોતાના નિવેદનમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે જ્યારે તે ઘટના સ્થળે ગઈ ત્યારે તેણે જોયું કે મૃતક બેભાન હતો અને મૃત્યુ સુધી તે આખો સમય બેભાન હતી. મૃતકની માતાએ પોતાની ઉલટતપાસમાં જણાવ્યું છે કે મૃતકને મૃત જાહેર કર્યા પછી, તેનો ભાઈ એટલે કે મૃતકના મામા પોલીસને જાણ કરવા ગયા હતા અને ત્યારબાદ હેડ કોન્સ્ટેબલ રામદાસ જેરામભાઈ હોસ્પિટલમાં ગયા હતા. ચોંકાવનારી વાત એ છે

કે સાક્ષી જિન્નતબેનના જણાવ્યા મુજબ, હેડ કોન્સ્ટેબલ રામદાસ જેરામભાઈએ ડોક્ટર દ્વારા મૃત જાહેર કર્યા પછી કહેવાતી ફરિયાદ પર મૃતકના અંગૂઠાની છાપ મેળવી હતી. એવું કહી શકાય કે મૃતકની માતા જિન્નતબેન ફરિયાદ પક્ષની સાક્ષી છે અને તેમને બિલકુલ સામાવાળા જાહેર કરવામાં આવ્યા નથી. ગુલશન જુસબના પુરાવા સાથે જેનામબેન ગુલશનના વધુ પુરાવા વાંચવાથી શંકાની બહાર સાબિત થાય છે કે ઘટના સમયે, કોઈ પણ અને ખાસ કરીને, સામાવાળા હાજર નહોતો. જેનામબેનના પુરાવા મુજબ, મૃતક નહાવાના બહાને તેના ઘરના પહેલા માળે ગઈ હતી, પરંતુ થોડી જ વારમાં ઘરમાંથી ધુમાડો નીકળતો જોવા મળ્યો, જેના પરિણામે, તેના પતિ ગુલશને ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર પરનો દરવાજો ખોલવાનો પ્રયાસ કર્યો, પરંતુ દરવાજો અંદરથી બંધ જોવા મળ્યો.તેનો પતિ ઘરની છત પર ચઢી ગયો હતો અને ત્યારબાદ લાતો મારીને પહેલા માળે દરવાજો તોડી નાખ્યો હતો. ઘટના સ્થળના પંચનામા દર્શાવે છે કે ફક્ત બે દરવાજા છે અને આ બે સાક્ષીઓના પુરાવા સાબિત કરે છે કે બંને દરવાજા અંદરથી બંધ હતા. તેથી, ફરિયાદ પક્ષની વાર્તા કે સામાવાળા તે જગ્યાએ આવ્યો જ્યાં મૃતક સૂતો હતો અને તેના શરીર પર કેરોસીન રેડ્યા પછી, તેણીને આગ લગાવી દીધી, તે માત્ર શંકાસ્પદ જ નહીં, પણ ખોટી પણ બને છે. હકીકતમાં, મૃતકના કહેવાતા મૃત્યુ ઘોષણા સિવાય, ફરિયાદ પક્ષ આરોપીને દોષિત ઠેરવવા માટે કોઈ પુરાવા તરફ દોરી ગયો નથી. કેસના હકીકતો અને સંજોગોની સંપૂર્ણતા પર, અમારું માનવું છે કે વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ દ્વારા નોંધાયેલ તારણો કે ફરિયાદ

પક્ષ વાજબી શંકાની બહાર પોતાનો કેસ સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે અને તેથી, સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કરવો જોઈએ, તે સ્પષ્ટપણે વાજબી છે અને અપીલકર્તા દ્વારા આ અપીલમાં દખલ કરવાનો કોઈ કેસ બનાવવામાં આવ્યો નથી.

૬. આ એક નિર્દોષ છૂટકારો અપીલ છે જેમાં કોર્ટ નિર્દોષ છૂટકારોના હુકમમાં દખલ કરવામાં ધીમી રહેશે. ફરિયાદ પક્ષના કેસમાં નબળાઈઓ મામલાના મૂળ સુધી જાય છે અને ફરિયાદ પક્ષના કેસ પર મોટો ફટકો મારે છે. આવા કિસ્સામાં, નિર્દોષ છૂટકારોના હુકમને બાજુ પર રાખવો સલામત રહેશે નહીં, ખાસ કરીને જ્યારે પુરાવાઓએ વિદ્વાન ન્યાયાધીશને વિશ્વાસ પ્રેરિત કર્યો ન હોય જેમને સાક્ષીઓના વર્તનનું અવલોકન કરવાની તક મળી હોય. જેમ કે અમે વિદ્વાન ન્યાયાધીશ દ્વારા વ્યક્ત કરાયેલા દૃષ્ટિકોણ સાથે સામાન્ય રીતે સહમત છીએ, અમે ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીઓના પુરાવાને પુનરાવર્તિત કરવા અથવા વિદ્વાન ન્યાયાધીશ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્દોષ છૂટકારોના કારણોને ફરીથી રજૂ કરવા જરૂરી માનતા નથી અને અમારા મતે, વિદ્વાન ન્યાયાધીશ દ્વારા લેવામાં આવેલા દૃષ્ટિકોણ સાથે સામાન્ય સંમતિ વ્યક્ત કરવી કેસની હકીકતોમાં પૂરતી હશે. (૧) ગિરિજા નંદિની દેવી અને અન્ય વિરુદ્ધ બિજેન્દ્ર નારાયણ ચૌધરી, એઆઈઆર ૧૯૬૭ S સી ૧૧૨૪, અને (૨) કર્ણાટક રાજ્ય વિરુદ્ધ કેસોમાં સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્ણયોને ધ્યાનમાં રાખીને આ વાત સાચી છે. હેમા રેડ્ડી અને અન્ય, એઆઈઆર ૧૯૮૧ S સી ૧૪૧૭. પુરાવાઓની

એકંદર પ્રશંસા પર, અમે સંતુષ્ટ છીએ કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કરવા માટે આપેલા કારણોમાં કોઈ ખામી નથી. એટલું કહેવું પૂરતું છે કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશે સામાવાળાને નિર્દોષ જાહેર કરવા માટે તર્કસંગત અને ખાતરીકારક કારણો આપ્યા છે. વિદ્વાન અધિક સરકારી વકીલ અમને વિદ્વાન ન્યાયાધીશ દ્વારા પહેલાથી જ લેવામાં આવેલા દૃષ્ટિકોણથી વિપરીત અભિપ્રાય લેવા માટે સમજાવવામાં નિષ્ફળ ગયા છે અને તેથી, અપીલ નકારી કાઢવાને પાત્ર છે.

ઉપરોક્ત કારણોસર, અમને અપીલમાં કોઈ યોગ્યતા દેખાતી નથી. તેથી, અપીલ નિષ્ફળ જાય છે અને તેને ફગાવી દેવામાં આવે છે. વિવાદિત ચુકાદામાં વિદ્વાન ન્યાયાધીશ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્દેશોના સંદર્ભમાં મુદ્દમાલ લેખોનો નિકાલ કરવામાં આવશે.

(પટેલ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.